

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoP/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316208183
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316208183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci navrhovateľa V.. N. Y., T.. XX.XX.XXXX, bývajúceho D. H., na T. G.. Q. Č.. XX, proti odporcovi V.. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v G., na ul. Y. Č.. XXXX/X, právne zastúpenému Ľubicou Chovancovou, nar. 14.02.1960, bývajúcou v Snine, na ul. Komenského č. 2653/3, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 03.11.2017 č.k. 15Pc 10/2016- 69 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi s účinnosťou od 01.09.2016. Ďalej vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 12.10.2005 č.k. 19P 507/2003-191 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.09.2006 vydaným vo veci 2CoP 24/2006. Výživné bolo určené sumou 132,78 Eur mesačne. V rovnakej výške vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 22.02.2012 č.k. 10 C 66/2011-140 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove vydaným vo veci 2CoP 46/2012 dňa 11.07.2012.
3. Navrhovateľ si svoju vyživovaciu povinnosť voči odporcovi plnil do konca augusta 2016, kedy odporca ukončil vysokoškolské štúdium a je schopný sa zamestnať. Základnou podmienkou určenia výživného na dieťa je vyhodnotenie odôvodnených nákladov predstavujúcich všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Základné zásady ovládajúce konanie o výživnom sú založené na princípe synalagmatickom, teda vychádzajú nielen z postavenia rodiča ako povinného, ale aj z toho, že i dieťa má povinnosť prejavovať rodičom úctu, rešpektovať ich a spolupracovať s nimi. Neplnenie tejto povinnosti zo strany dieťaťa môže vo výnimočných prípadoch viesť až k nepriznaniu nároku na výživné. Podľa záverov rozsudku Krajského súdu v Bratislave vydaného vo veci 7Co 59/2015 je jasné, že výživné v sume 132,78 Eur bolo primerané a zodpovedalo schopnostiam, možnostiam a pomerom oboch strán a povinný rodič si túto povinnosť plnil napriek nezáujmu plnoletého o neho. Odporca má ukončené vzdelanie a v štúdiu ďalej nepokračuje. Je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 09.09.2016. Keďže v súčasnosti nie sú dané zákonné dôvody na ďalšie plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči dieťaťu, súd prvej inštancie návrhu vyhovel a vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi zrušil.
4. Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku.
5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Navrhol rozsudok pre zmätočnosť a miestnu nepríslušnosť zrušiť v celom rozsahu. Ako dôvod uviedol, že vo veci konal miestne

nepríslušný súd, ktorý nie je všeobecným súdom navrhovateľa. Od 01.07.2016 platí Civilný mimosporový poriadok a Civilný sporový poriadok, čo znamená, že navrhovateľ mal podať svoj návrh na Okresný súd Bratislava IV, nakoľko v priebehu tohto konania sa navrhovateľ presťahoval do IV. Bratislavského okresu. Rovnako je neprípustné zrušenie vyživovacej povinnosti dňom 01.09.2016, ak navrhovateľ návrh podal na Okresný súd Humenné dňa 05.09.2016. Pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 12.10.2005 č.k. 19P 507/2003-191 a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.09.2006 vydaný vo veci 2CoP 24/2006, tieto sa vzťahovali na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa. Nie je pravdivé ani tvrdenie, podľa ktorého vyživovacia povinnosť bola naposledy potvrdená v rovnakej výške rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 22.02.2012 č.k. 10C 66/2011 - 140 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.07.2012 vydaným vo veci 2CoP 46/2012. Vo veci zvýšenia výživného konal aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom vydaným vo veci 7Co 59/2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.09.2014 o zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného. Výživné pre plnoleté dieťa nebolo vôbec určené. Výživné pre plnoleté dieťa možno zrušiť len dňom podania návrhu.

6. Navrhovateľ navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 65, § 66 a § 67 Civilného mimosporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie odporcu nie je opodstatnené.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Za dôvodnú nemožno považovať ani odporcom vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Humenné. Aj keď v zmysle ustanovenia § 154 Civilného mimosporového poriadku na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa, uvedené platí len za situácie, ak navrhovateľ si uplatňuje nárok voči osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné. Je to zrejmé z ustanovenia § 156 Civilného mimosporového poriadku, v zmysle ktorého účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné. Uvedené ustanovenie sa tak nevzťahuje na prípady, ak v postavení navrhovateľa vystupuje rodič domáhajúci sa zrušenia vyživovacej povinnosti. Odporca v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti začatom na návrh navrhovateľa, ktorý je jeho otcom, totiž nemá postavenie osoby povinnej podľa návrhu platiť výživné. Keďže vyššie popísanú situáciu Civilný mimosporový poriadok neupravuje, je potrebné v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku miestnu príslušnosť posudzovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. V zmysle ustanovenia § 13 Civilného sporového poriadku na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak. Všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v obvode ktorého má fyzická osoba adresu trvalého pobytu (§ 14 CSP).

10. Odporca má adresu trvalého pobytu v meste G. a teda na konanie bol miestne príslušný Okresný súd Humenné.

11. Právne bezvýznamným je i poukaz na to, že doposiaľ výživné pre plnoleté dieťa určené nebolo. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom nie je determinovaná plnoletosťou, nakoľko jej trvanie je obmedzené do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Uvedené vyplýva priamo z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

12. Za správne možno považovať zrušenie vyživovacej povinnosti počnúc dňom 01.09.2016. Pre zrušenie vyživovacej povinnosti nie je podstatný deň podania návrhu na súde, ale moment zmeny pomerov. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Zrušenie výživného je teda v zmysle tohto ustanovenia možné od času, keď došlo k zmene pomerov. Odo dňa začatia súdneho konania je možno priznať len právo na výživné, čo vyplýva z ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Toto ustanovenie neupravuje situáciu, ak predmetom konania je zrušenie vyživovacej povinnosti.

13. Čo sa týka rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.09.2014 č.k. 49P 179/2012 - 425 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.01.2017 č.k. 7Co 59/2015-685, jeho neuvedenie ako posledného rozhodnutia týkajúceho sa výživného vplyv na správnosť rozhodnutia nemá. Týmto rozhodnutím bol len zamietnutý návrh na zvýšenie výživného, teda k zmene pôvodného rozhodnutia určujúceho výšku výživného nedošlo. Naposledy výživné bolo určené rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 12.10.2005 č.k. 19P 507/2003- 191 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.09.2006 vydaným vo veci 2CoP 24/2006.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudok ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).